

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 326/2016
16.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Владимир Маричић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство финансија и Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3190/15 од 19. новембра 2015. године, у седници већа одржаној дана 16.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3190/15 од 19. новембра 2015. године.

Образложење

Побијаном пресудом преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду П 7298/2013 од 21. септембра 2015. године, па је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени солидарно исплати на име материјалне штете укупан износ од 6.942.967,95 динара, са затезном каматом почев од 21. септембра 2015. године; обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 22.500,00 динара и на име трошкова другостепеног поступка 60.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Као ревизијски разлог истиче се постојање битне повреде, али се у образложењу не наводи о којој је повреди реч.

Према утврђеном чињеничном стању, моторно возило (својина тужиоца) први пут је регистровано 29.02.2008. године у ... на име ББ (продавца возила).

Полицијска станица у Врбасу је продавцу тужиоца издала регистарске таблице, али Полицијска станица Пландиште је провером дошла до сазнања да првобитни продавац није приложио уз захтев за регистрацију доказ о царинењу за возило које је представљало предмет промета већ је царинска декларација гласила на друго возило. Како надлежни орган унутрашњих послова није могао прихватити ту декларацију као одговарајући доказ о пореклу и власништву возила (јер продавац није платио царинске обавезе), то нису постојали услови да се возило региструје. Дана 06.09.2012. године продавац ББ је уплатио дугујући износ царине после чега су се створили услови да се возило региструје и користи.

Код таквог чињеничног стања, правилно је другостепени суд применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и тужбени захтев одбио као неоснован.

Услови за накнаду штете су: деликтна способност, основ одговорности, постојање штетне радње и последице и узрочна веза између радње и последице.

У конкретном случају не постоји узрочна веза између штетне радње и последице (штете) на страни државних органа тужене. Адекватни узрок штете је понашање (поступци) продавца који је са тужиоцем закључио уговор о продаји аутомобила који се није могао регистровати без плаћања дажбина јер је продавац приликом покушаја регистрације возила приложио фалсификовану исправу. У радњама органа тужене не постоје услови за грађанско-правну одговорност (одговорност за штету) јер нема незаконитог рада, а евентуална неправилност у раду (дуже трајање поступка) није адекватан узрок штете. Доношење одлука државних органа зависило је од поступака продавца возила па је основни узрок штете понашање продавца који је скривио правни недостатак, а не дуже трајање поступка пред државним органима, па се нису стекли услови за накнаду штете по основу члана 35. Устава и члана 172. ЗОО.

Неосновани су ревизијски наводи у којима се истиче да је држава одговорна за штету зато што је тужиоцу полицијски орган дао нетачне податке о непостојању сметњи за куповину возила. У нашем праву не постоји јавни регистар путничких возила који би гарантовао апсолутну тачност промета, да би држава одговарала за штету у случају погрешног уписа. Због тога обавештење полицијског службеника важи као обична информација и не ослобађа купца из уговора о продаји да врши проверу права својине претходника (у понашању претходника и скривању релевантних чињеница од значаја за пренос права својине лежи узрок настанка штете).

На основу члана 414. ЗПП одучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић